

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatus

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

12. Milites navales licetè ignem injiciunt in pulverem sulphureum se conijciendo in mare, ut acerbiorem mortem evadant, & ne navis in hostium potestatem deveniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

PROPOSITIO XII.

*Milites navales licet ignem injicium
pulverem sulphureum se coniiciendo
in mare, ut acerbiorem mortem eva-
dant, & ne navis in hostium potes-
tem deveniat.*

17. **S**ed eliso, per S. Augustinum allato fun-
damento, ruunt etiam ambæ pro-
positiones eidem superstructæ; futilis pro-
inde est illa ejusdem inventoris argumenta-
tio; *Valde moderate procedemus si dicamus*
codem modo teneri hominem abstinere ab ho-
micio suo quo ab homicidio alterius: Atque
in Republica auctoritas ut possit carnifici præ-
cipi occisio alterius hominis rei, ergo & erit,
ut eidem sirens sit, possit mandari occisio su-
ipsius: Negatur enim antecedens, ad cuius
probationem respondetur disparitatem a
Sancto Augustino esse allataim. Cui accedit
amor naturalis quo omnia etiam irrationa-
bilia connaturaliter ad conservationem su-
ipsius inesse tendunt. Soliusque illius sit per-
se ve-

se vel suos vicarios justitiâ & bono publico
sic exigente vitam tollere, qui dedit: si pro-
inde judec^t reo sui ipsius interemptionem
præcipere^t, illi tanquam iniquè & contra le-
gem Divinam ac naturalem præcipienti, re-
us nec teneretur, nec posset parere.

18. Eodem modo, nec à suicidio excu-
fantur milites pulverem nitratum incenden-
tes, cum æque ipsi privata auctoritate extra
ordinem defensionis naturalis adeoque con-
tra divinum & naturale præceptum se peri-
mant: Nec ligat si dicas hanc sui ipsius per-
emptionem fieri indirecte, non enim talis se
ipsum perimit, sed impetus turris aut navis:
certum est enim talem vere intendere suici-
dium non minus quam *Saul* gladio incum-
bens, & ita se interimens. Quia enim talis
actio *Saulis* ex sua natura ordinabatur ad sui-
cidium, hinc suicida appellatur. At non mi-
nus actio militis pulverem nitratum incen-
dantis eo ordinatur, erit proinde par ratio:
Longe aliud est de milite stationem etiam
in certissimo mortis periculo non deseren-
te, reo ex carcere, dum potest, non fugien-
te, peste infectis serviente &c. Tales enim
actio-

actiones earumve omissiones, non ex neg-
ra sua, sed per accidens & voluntate alterius
ad occisionem tendunt, suntque potius non
conservatio vitæ, quam violenta ablato-

19. Nec est generosi & militaris, sed ab-
jecti animi mortem sibi accelerare timore
mortis acerbioris, vel conservationis navis,
quæ est bonum inferius vita hominis. Vnde
S. Augustinus lib. 1. de civit. Dei c. 22 quicun-
que ait in seipfis hoc perpetraverint, animi ma-
gnitudine fortasse mirandi, non sapienti sa-
nitate laudandi sunt: quanquam si rationem
diligentius consulas, nec ipsa quidem animi
magnitudo recte nominatur, ubi quisque non
valendo tolerare vel quaque aspera, vel alia
peccata se ipse interemerit. Magis enim mens
infirma deprehenditur, quæ ferre non pos-
t, vel duram sui corporis servitutem vel stultam
vulgi opinionem: Major ergo animus merito di-
cendus est, qui vitam erumnosam potest ferre
quam fugere. Cui consonat Seneca Epist. 24.
Vir fortis & sapiens ait: non fugere debet vi-
ta sed exire & Epist. 70. Stultitia est timore mor-
tis mori: venit qui occidat, exspecta quidocu-
pas? quare suscipis aliena crudelitatis pro-
rationem!

rationem? utrum inuides carnisci tuo, an
parcis?

20. Denique clarissimis & paucis verbis
Doctor Angelicus tres relatas propositiones
enervat, dum 2.2. quæstione 69. a. 4. ad. 2. nul-
lus condemnatur ait: quod sibi ipsi inferat mor-
tem, sed quod ipse mortem patiatur, & ideo
non tenetur facere id, unde mors sequatur,
quod est manere in loco unde ducatur ad
mortem; tenetur tamen non resistere agenti,
qui patiatur, quod justum est cum pati, sicne
etiam si quis sit condemnatus ad mortem, ut fa-
me pereat, non peccat, si cibum sibi occulte mi-
nistratum sumat, quia non sumere esset sei-
psum occidere. Cum autem idem sentiat
Doct. Angelicus 2.2.q.46.a 5.ad 4. Nulli lice-
re se ob quamcunq; etiam causam occidere,
consequenter judicat in casu proposito ta-
lem teneri cibum sumere, ne suicidium & ex
hoc homicidium & consequenter peccatum
mortale incurrat, transitus ait S. Thomas loc.
cit. ad ar. 3. de hac vita ad aliam feliciorem,
non subjacet libero hominis arbitrio, sed poter-
stat divinae, & ideo non licet homini se ipsum
interficere, ut transeat ad feliciorem vitam, si-
militer

militer etiā, nec ut quaslibet miseras evalst,
 quia ultimum malorum hujus vitæ & maxima
 terribile est mors, & ideo inferre sibi mortem
 ad alias vitæ hujus miseras evadendas est ma-
 jus malum assumere ad minoris mali vitam
 nem. Similiter etiam non licet seipsum interfici-
 cere propter aliquod peccatum commissum,
 tum quia in hoc sibi maxime nocet quod sibi
 adimat necessarium pœnitentiæ tempus: tum
 etiam quia malefactorem occidere non licet
 si per judicium publicæ potestatis. Similiter
 non licet etiam mulieri seipsum occiderent ab
 alio corruptatur, quia non debet in se com-
 mittere crimen maximum, quod est suipsum
 occisio, ut vitet minus crimen alienum: non
 enim est crimen mulieris per violentiam viola-
 tæ, si consensus non adsit; quia non inquinatur
 corpus nisi de consensu mentis, ut Lucia dixit:
 Constat autem minus esse peccatum fornicatio-
 nem vel adulterium quam homicidium, &
 præcipue sui ipsius quod est gravissimum, qui
 sibi ipsi nocet, cui maximam dilectionem de-
 bet. hæc D. Thomas.

21. Quæ omnia pulcherrime ad nostrum
 intentum deducit Covarruvias tom. 2. lib.

6.2.n.8. ubi, postquam dixisset: *Lieuisse martyribus in carcere tyrannorum manere, nec peccasse ideo ob rationem D. Thomæ, mox sub-jungit: Secundo infertur nunquam licuisse, nec licere, divinâ jussione seclusa, etiam ex causa religionis & martirij ratione in fidei testimoniūm, cuiquam seipsum jugulare: seipsum veneno occidere, aut actum morti immediatum exercere;* Nec enim ita Deus Opt. Max. Jesus Christus religionem fidemque Christianam instituit, ut necessarium sit vel expediens, quemquam in se ipsum crudelē committere executionem. Nec actus is, ex quo immediate sequitur mors, potest ex aliqua causa reddi licitus &c.

22. Tertio infertur esse verum, nulli liceat resibi mortem consciere etiam ob evitandum suprum, ob evitandum aliud quodcumq; peccatum: pati enim omnia mala debet quis potius, quam peccato consentire, non tamen gravissimum homicidij crimen admittere ob alterius crimen avertendum.

Quarto hinc colligi poterit damnatam etiam iuste, ut fame moriatur, omnino peccare mortaliter, & seipsum occidere si oblatos sibi cibos noluerit sumere.

23. In

23. In foro etiam externo gravius ali-
mari sui quam homicidium, si non sit volan-
tarium & latrocinium : ex poena utriusque or-
dinarie imponi solita, colligitur : homicida
enim capite minuitur: suicidæ vero cadaver
ad caudam equi alligatum per publicas ple-
teas raptatum capite bidenti seu furca ad-
mnium spectaculum & terrorem imponi-
tur: quasi reus nec poena capitatis, nec patibu-
li sed atrociori supplicio sit dignus.

24. Sui- & homicidio succedit foetici-
um sive occisio foetus in utero matris exi-
stentis: Certum est enim foetum utero ma-
terno conclusum aliquid hominis esse, sive
quod homo infallibiliter & connaturaliter
ex eo fiat, sive quia est aliquid matris & qua-
si pars ipsius. *Membrum interius matris* ait
S. Thomas p. 3. q. 68. a. 11. ad. 2. Est aliquid ejus
per continuationem & unionem naturalem
partis atoto: puer autem in utero matris exi-
stens, est aliquide juxta per quandam colligatio-
nem corporum distinctorum; & ff. lib. 25. uti
4. l. 1. § 1. partus antequam edatur mulieris
portio vel viscerum

25. Quærerit Lessius de Jure & Justit. lib.
249

2.6 9.dub.10. An ad conservationem vita matris liceat præbere pharmacum, quo proles putetur moritura, & resp. negative, sive sit ante sive post animationem prolis. Ita Covarm. & Clementina si furiosus p. 2. §. 3 n. 1 afferens Communem omnium sententiam ex Petro Navarr. lib. 2. c. 3 n. 140. Non quidem post animationem, quia est directa occisio innocentis, ad alterius conservationem, cui constituitur poena mortis l. pen. c. de fiscariis & l. divus π. de extraordinariis criminibus, nee ante, quia procurare abortum propter sanitatem est illicitum: sicut procurare pollutionem propter eundem finem. Vtrumque enim est, contra naturam generationis, neque est medium per se necessarium ad sanitatem.

His tamen non obstantibus repertus est qui asseverare ausus fuit.

PROPOSITIO XIII.

Probabile est fætu necdum animato licere procurare abortum ad vitandum scandalum, aut mortem.

26. Ex